

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 2T/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211010544
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Imrich Hlavička
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4211010544.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému V. L., nar. X.X.XXXX pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 10. januára 2020 predsedom senátu JUDr. Imrichom Hlavičkom a prísediacich Mgr. Rozálie Süttiovej a Zuzany Farkašovej, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

V. L., nar. X. X. XXXX v B., trvale bytom P. U., W.
ulica XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

1)

dňa 13. októbra 2010 v čase okolo 1.00 hodiny v obci P. U. sa vlámal do garáže rodinného domu na U. ulici číslo XXX/X tak, že po vojdení do dvora domu na dverách vedúcich do garáže rozbil jednu časť sklenenej výplne a cez takto vzniknutý otvor pomocou kľúča, ktorý bol v zámku dverí z vnútornej strany, tieto otvoril a z neuzamknutej drevenej skrine si prisvojil zbraň podliehajúcu povoľovaciemu konaniu podľa osobitného zákona, a to revolver značky Taurus Brasil 6-ranový, kalibru 357 Magnum, výrobného čísla KE 446573 so 6 nábojmi, ktoré veci v hodnote 211,80 eur mal v legálnej držbe jej vlastník F. K., nar. XX. X.XXXX, bytom P. U., U. XXX/X,

2)

dňa 28. januára 2011 v čase okolo 16.46 hodiny v B. obžalovaný vošiel do záložne E. na F. ulici číslo XX a zamestnankyni L. A., nar. XX.X.XXXX, ukázal strelnú zbraň, ktorú mal zasunutú spredu vo svojich nohaviciach, následne preskočil predajný pult a začal zbierať sáčky, v ktorých sa nachádzali šperky zo zlata v hodnote najmenej 4 930,- eur, na čo L. A. najprv reagovala tak, že začala búchať na dvere spájajúce záložňu s vedľajším pohostinstvom a kričať, a následne vybehla z predajne, zatvorila dvere zvonka a tieto držala, pričom kričala, že bola prepadnutá, na čo jeden z okoloidúcich mužov zareagoval tým, že jej pomáhal držať vchodové dvere, pričom obžalovaný, ktorý sa snažil tieto zvnútra nasilu otvoriť, vytiahol strelnú zbraň - revolver značky Taurus Brasil 6-ranový, kalibru 357 Magnum, výrobného čísla KE 446573 a jedenkrát vystrelil do dverí za situácie, že pomáhajúci muž už vtedy odskočil od dverí, avšak L. A. ich stále držala a pustila ich až po výstrele, ktorý zasiahol ľavú časť sklenenej výplne a obžalovaný následne z miesta činu ušiel,

teda

v bode 1)

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,
- sebe zadovážil a držal strelivo bez povolenia,
- sebe zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia,

v bode 2)

proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal

v bode 1)

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona v znení zákona č. 214/2019 Z.z. čiastočne v jednočinnom súbehu s prečinom a zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona,

v bode 2)

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno a/ Trestného zákona.

Za to

sa odsudzuje

podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie v zákaze účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávkov počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno f/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť v príkaze osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenej L. A., nar. XX.X.XXXX.

Podľa 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodených:

- F. K., nar. XX.X.XXXX, bytom P. U., U. XXX/X,

- E. s.r.o., I.: XX XXX XXX, so sídlom B., F.

s ich nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno podala na súd obžalobu na obvineného V. L. v bode 1/ a v bode 2/ obžaloby pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. čiastočne v jednočinnom súbehu s prečinom a zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a v bode 3/ obžaloby pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené v obžalobe. Pôvodné konanie sa viedlo pod sp. zn. 2T/96/2011.

Okresný súd Komárno rozsudkom sp. zn. 2T/96/2011 uznal obžalovaného vinným skutkovo a právne v zmysle pôvodnej obžaloby za všetky tri skutky a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, pre výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Poškodených F. K. a spoločnosť E. s.r.o. odkázal na občianske súdne konanie. Proti uvedenému rozhodnutiu okrem iných podal odvolanie obžalovaný a Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 1To/60/2015-1551 zo dňa 19.1.2016 zrušil rozsudok Okresného súdu Komárno a obžalovaného uznal vinným za skutok v bode 1/ a v bode 3/ obžaloby. V bode 2/ obžaloby obžalovaného oslobodil v zmysle ustanovenia § 285 písm. c/ Trestného poriadku. Uvedeným rozsudkom obžalovanému uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a zaradil ho do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Následne obžalovaný prostredníctvom obhajcu podal dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Tdo 56/2016 zo dňa 31.7.2016, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 1To 59/2016 zo dňa 21.9.2016 rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/96/2011 vo výroku o vine v bodoch 1/ a 3/ a vo výroku o treste a náhrade škody. Vec vrátil Okresnému súdu Komárno, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Trestná vec sa vedie pod sp.zn. 2T/83/2016.

S poukazom na odchod zákonného sudcu (predsedu senátu) do starobného dôchodku, nový zákonný sudca (predseda senátu) zaslal výzvu obžalovanému, či súhlasí so zmenou v osobe predsedu senátu v zmysle ustanovenia § 277 ods. 5 posledná veta Tr. por., pričom obžalovaný uviedol, že so zmenou nesúhlasí. S poukazom na hore uvedené bolo hlavné pojednávanie vykonané od znova.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie rešpektujúc právne závery obsiahnuté v uznesení Najvyššieho súdu SR a krajského súdu ohľadne skutkov v bodoch 1/ a 3/ uvedených v obžalobe. Bol vypočutý obžalovaný V. L., boli vypočutí poškodení F. K., L. A., zástupkyňa spoločnosti E. s.r.o. J. N. a svedkovia: J. L., U. L., D. L., L. B., AR.na P., J. P., B. W., F. K. mladší, D. M., D. W., L. J. Y., D. U., D. M., D. A., D. Y., C. P., B. W., T. W., P. T., B. U., L. J. P., A. B., S. F., I. A. S., D. F., I. T. T., Y. B., L. L.J.s, A. Q., J. P., F. Q., Q. Q., U. M., G. Q.. Boli prečítané výpovede svedka A. Q., svedkyne F. D.. Bol prečítaný znalecký posudok KEU na čl. 103 až 111 a 219 až 221. Ďalej boli vypočutí: znalkyňa Mgr. L. X., znalec JUDr. T. A., znalec npráp. Ing. D. F., PhD. a znalkyňa npor. Ing. S. C..

Boli vykonané obrazové dôkazy - fotodokumentácie a prečítané listinné dôkazy, a to: zápisnica o rekognícii osoby, zápisnica o vydaní vecí, zápisnica o obhliadke miesta činu, zápisnica o obhliadke miesta nálezu, zápisnica o prehliadke tela, zápisnica o dodatočnej obhliadke, zmluvy o zriadení záložného práva so zmluvami o pôžičke, popis odcudzených vecí, výpis zo živnostenského registra, vyčíslenie škody, zápisnica o previerke výpovede na mieste, zoznam predmetov zo žltého kovu, návrh na vklad vlastníckeho práva, fotokópia recepčnej knihy, výpis hovorov od spoločnosti Orange Slovensko a.s., uznesenie o vrátení vecí, pokladničný lístok, kópie výhražných lístkov, odborné vyjadrenia, záznam o odovzdaní osoby do CPZ, záznam o prijatí obvineného do väzby, správa z ÚVV a ÚVTOS, opis zdravotnej dokumentácie V. L., správa z G. P. U., správa z Obvodného úradu Komárno, správa MUDr. R. P., správa zo sociálnej poisťovne, správa z ÚPSVaR, správa z W., správa z L. Box, správa zo P., prognóza vývoja obyvateľstva.

Obžalovaný V. L. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že ani jeden zo skutkov, ktorý je mu kladený za vinu nespáchal. Ku skutku v bode 1/ uviedol, že je pravdou, že zvykol pracovať u rodiny K. pri výrobách dlaždíc, pretože sa priatelil s K. mladším. Mal o tom vedomosť, že F. K. starší je poľovník a má doma zbrane, avšak nevedel kde ich má uložené. O uvedenom skutku sa dozvedel iba ráno dňa 13.10.2010 keď išiel k nim pracovať, pričom policajti ho nepustili dnu, pretože sa stala krádež. V tom čase vôbec nevedel o čo ide, iba F. K. mladší mu povedal, že z garáže boli odcudzené dve zbrane. O tom, že v tom období sa v rodinnom dome nenachádzal nikto, vedel on a takisto aj polka dediny. Bol ochotný aj odovzdať policajtom, vtedy odtlačky a DNA, avšak nikto to od neho nevyžadoval. Na svoju obranu uviedol okrem iného, že uvedeného skutku sa nemohol dopustiť, pretože bol doma, kde mali psov, ktorí by v noci signalizovali jeho odchod z domu a zároveň iná cesta ako sa dostať nepozorovane z domu jeho rodičov nebola. Čo sa týka skutku v bode 2/ uviedol, že v tom období pracoval v F. P. B. ako predavač, tam ho vyhľadal jeden občan o ktorom vedel, že sa volá L. s prezývkou M. a ten mu ponúkla elektroniku na predaj. Následne aj nejakú elektroniku od neho kúpil a ju ďalej predával, pričom tento L. si od neho pýtal peniaze a neskôr mu mal v období konca roku 2009 do januára roku 2011 hádzal výhražné lístočky do schránky jeho rodičovského domu, ktoré si od neho buď on zobral, alebo niektoré si odložil, ktoré neskôr poskytol orgánom činným v trestnom konaní. V uvedený deň keď sa mala lúpež stať, tak bol v meste B., avšak nebol v záložni E.. Uvedeného skutku sa mal pravdepodobne dopustiť L., ktorého neďaleko záložne dovezol, pobudol tam 10 min. a následne ho zobral na sídlisko F., kde ho vyložil. O zlatých predmetoch a zbrani nájdenej v hajloku jeho rodiny nemal žiadnu vedomosť, pravdepodobne ich tam schoval L., ktorý si od neho zobral kľúče od hajloku a pravdepodobne si z nich vyhotovil kópiu. Pokiaľ pre neho neprišli policajti, vôbec nemal vedomosť čo sa vlastne stalo. Zároveň podrobne opísal ako mal byť na polícii napádaný a zbitý, a takisto poukázal na nezákonnosť vykonania prehliadky hajloku, rodinného domu jeho rodičov a zaistenia mikiny. To, že bol napadnutý príslušníkmi Policajného zboru, neuviedol ani pred sudcom pre prípravné konanie, pretože bol zbitý, mal modrinu pod okom, roztrhnutú peru, nedostal napíť, ani stravu a bol vo veľmi zlom psychickom stave. To, že by niekedy držal, resp. strieľal zo zbrane, poprel. Takisto neprišiel do kontaktu ani so šperkmi, ktoré boli odcudzené a nájdené v hajloku jeho rodiny. Čo sa týka návštevy záložne E., tak potvrdil, že tam bol zakladať veci pre L. C. (L., M.), ktorému následne aj odovzdal peniaze. Čo sa týka rodinného zlata, raz v uvedenej záložni odovzdal aj vlastnú retiazku, pretože to od neho vyžadoval L. C.. To, že by bol závislý na hracích automatoch poprel, ale uviedol, že párkrát keď bol vonku sa stalo, že nejaké drobné do automatu hodil. V inkriminovaný deň keď sa udiala lúpež v záložni E., nemal na sebe pulóver značky

Reserved, mal na sebe oblečenie, v ktorom následne išiel do mesta a bol vzatý na políciu do B.. Auto, ktoré si mal požičať dňa 28.1.2011 si požičal na 1 deň za 30,- eur pre vlastnú potrebu.

Svedkyňa - poškodená L. A. uviedla, že v kritický deň pred záverečnou sa už chystala predajňu zavrieť, keď vošiel dnu jeden občan, ktorý mal na sebe sivú mikinu a na tvári mal čierny šál, bolo mu vidieť iba oči. Prišiel k pultu a niečím sa jej prihovoral ako také, že daj zlato alebo peniaze. Snažila sa utiecť cez spojovacie dvere do krčmy, ale boli zatvorené, následne preskočila alebo otvorila pult, vybehla von a zvonka chytila dvere záložne. Snažila sa páchatel'a zadržať vnútri záložne. Kričala o pomoc, aby jej niekto pomohol, lebo bola prepadnutá. Vtedy tam prišiel jeden pán a ten jej pomohol držať dvere. Všimla si, že páchatel' sa priblížil k týmto dverám, pričom v ruke držal zbraň. Vtedy ju upozornil svedok, že páchatel' bude strieľať alebo vystrelí, preto on odtiaľ odskočil. Nevedela uviesť kam mieril, ale ten pán, ktorý jej pomáhal držať dvere, ten odskočil odtiaľ a v tom došlo k výstrelu. Ona sa zľakla, pustila dvere a páchatel' vybehol von zo záložne a utekal k činžiakom smerom na F., alebo Y. ulicu. Snažila sa ho ešte zadržať, ale to sa jej už nepodarilo, pričom páchatel'ovi vypadli nejaké obálky so zlatom na zem. Všimla si aj to, že ako páchatel' bežal odtiaľ preč, držal pri tele biele obálky, ktoré používali na to, že do nich ukladali zlaté šperky, ktoré si ľudia nechávali v záložni. Ihneď po tomto volala políciu a informovala aj majiteľku záložne. Keď prišla polícia, pýtali sa jej na to, či vie kto bol páchatel'. Ona im povedala, že tá osoba, ktorá sa tohto skutku dopustila, jej bola povedomá, pretože si všimla farbu očí tejto osoby a vedela, že táto osoba už v minulosti bola v záložni u nej. Na základe toho potom vybrala zmluvy tých osôb, ktorých si nevedela vybaviť a požiadala policajtov, či by jej nemohli ukázať fotografie týchto osôb, ktorých sa zmluvy týkajú. Bolo to viacero osôb a na základe týchto fotografií potom určila páchatel'a, a to obžalovaného V. L.. Videla na ňom v čase činu ešte čierne kožené alebo koženkové rukavice. Nevedela presne uviesť, kedy predtým bola táto osoba u nich v záložni, ale mohlo to byť viac ako mesiac pred týmto skutkom. Bola tam ešte jedna zmluva, z ktorej vyplývalo, že tam bol ešte aj v októbri alebo v novembri 2010. V záložni pracovala od roku 2008. Páchatel' bol od nej vyšší, ona má 165 cm, bol štíhlejšej postavy, lebo mikina na ňom visela. Na tom mieste, kde boli odložené šperky, sa nachádzala aj peňaženka, v ktorej boli peniaze, ale bola vsunutá viac vzadu, preto ju páchatel' asi nevidel a tým pádom nezobral. Potom išla smerom na F. ulicu, ale nevidela kade páchatel' ďalej unikal, lebo tam už boli vonku ľudia.

Svedok A. Q. uviedol, že dňa 28.1.2011 bol v internetovej kaviarni, ktorá sa nachádzala vedľa záložne E.. Keď odchádzal z kaviarne, videl, že pred záložňou stála pani, ktorá tam robila, držala dvere a kričala, že vo vnútri je lupič, neskôr k nej pristúpil a cez sklenenú výplň dverí videl lupiča, ktorý mal v jednej ruke zbraň a v druhej ruke vrecko. S tou pani pridržoval dvere, avšak neskôr prišiel ten pán ku dverám, mieril asi na tú pani zo záložne, neskôr padol výstrel, náboj rozbil výplň dverí, pričom on ešte predtým odstúpil a vyzval aj tú pani, ktorá tak neučinila. Po výstrele pani padla na zem, lupič sa dostal von, pani ho ešte zachytila za kabát a lupič mieril so zbraňou na pani zo záložne a aj na neho. Lupič utekal smerom na L. hranice medzi dva činžiaky. Lupič mal čiernu priliehavú šatku, svetlú bundu, oči mal svetlé a takisto aj pokožku. Mal hranatejší, špicatejší nos, vychudnutú hranatú tvár. Bol vysoký približne 182 až 185 cm. Zbraň mal striebornej farby, krátkou hlavňou, s otočným zásobníkom na 7 nábojov.

Svedok - poškodený F. K. starší na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že o vlámaní do jeho domu sa dozvedel keď mu zavolať jeho syn. Následne prišiel domov, zavolať políciu a zistil, že niekto sa vlámalo do garáže takým spôsobom, že v drevených garážových dverách boli sklenené výplne o rozmerov 17x17 cm, pričom jedna výplň blízko kľučky bola rozbitá, z vnútra mávali stále kľúč pokiaľ bolo doma auto, čo bolo aj v tomto prípade. V garáži zistil, že mu chýbajú 2 zbrane a to 1 revolver zn. Taurus, jedna poľovná zbraň, opasok a náboje. O tom, že kde mal uložené zbrane mimo rodiny nikomu nehovoril, ale keď mával otvorené garážové dvere, tak sa dalo vidieť, že na konci je skriňa, v ktorej boli zbrane a na nej boli trofeje, preto bol toho názoru, že sa dalo predpokladať, že tam môže byť zbraň. Obžalovaného poznal, pretože sa kamarátil s jeho synom a zriedkavo ho vídaval aj u nich doma. Bolo aj také, že partia kamarátov jeho syna spolu s obžalovaným chodili k nim do kuchynky, ktorá bola na tom istom podlaží ako garáž. Deň pred spáchaním skutku bol u nich obžalovaný a vedel o tom, že on nebude doma, takisto ako aj jeho manželka a vtedy bol v ich garáži spolu s jeho synom. Druhá zbraň, ktorá bola ukradnutá, sa doposiaľ nenašla. Po vlámaní do jeho rodinného domu nemal predstavu kto by to mohol spáchať, až neskôr na to prišiel keď sa konala obhliadka hajloku, tam bola nájdená zbraň a on tam išiel s knižkou a zistili, že je to jeho zbraň. Táto zbraň bola použitá pri lúpeži.

Svedkyňa - poškodená J. N. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že v deň keď sa stala lúpež v záložni E., jej volala zamestnankyňa okolo 17.00 hod., pričom následne sa dostavila na miesto kde už boli kriminalisti, poškodená L. A. jej porozprávala čo sa stalo. Veci, ktoré boli odcudzené neskôr spísali a odovzdali polícii, na hlavnom pojednávaní sa už ku konkrétnemu nároku na náhradu škody nevedela vyjadriť, ale mala vedomosť o tom, že v prípravnom konaní si nárok na náhradu škody vyčíslili a zároveň aj to, že väčšia časť šperkov, ktoré boli zo záložne odcudzené, im aj boli vrátené. Popísala ako zvykli označovať šperky, ktoré boli im odovzdané do zálohy. Ku skutku sa detailnejšie vyjadriť nevedela.

Svedkyňa J. L., matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla ku skutku v bode 1/, že v nasledujúci deň keď sa mal tento skutok stať, jej syn išiel o 9.00 hod. k K. pracovať, pričom syn jej uviedol, že sa k nim niekto vlámal a ukradol im zbrane. Mala vedomosť o tom, že jej syn u rodiny K. pracuje načierno, pričom nechcela, aby u nich robil, pretože mu dávali malú výplatu a mladého K. nemala rada. Podľa jej názoru jej syn nevedel opustiť ich rodinný dom bez toho, aby o tom mali vedomosť. Ku skutku sa ďalej vyjadriť nevedela. Ku skutku 2/ uviedla, že v deň keď sa mala stať lúpež v záložni, videla syna, že išiel preč na brigádu na P. E. do B. s ich motorovým vozidlom. Vedela detailne opísať jeho oblečenie, pričom mal mať na sebe hnedé drapákové topánky, svetlé rifle, biele tričko, hnedý pulóver, ako keby háčkovany, pletený a boli na ňom nejaké nápisy, mal na sebe čierny prešívaný šušťákový kabát s kapucňou a pomarančovú čiapku s bielym pásom. Občas kvôli pôžičkám, ktoré zvykol zobrať jej syn, mu zvykla prehľadať veci, čo urobila aj v ten deň, a všimla si, že sivú mikinu mal doma. Počas toho dňa ho viackrát prezváňala, a aj spolu hovorili. Domov prišiel približne o 18.30 hod., následne pozerali s manželom správy, kde vysielali, že bola prepadnutá záložňa v B., pričom aj jej syn počul tieto správy, následne sa umyl a išiel do dediny. Neskôr u nich zazvonil jeden pán, ktorý hľadal jej syna, následne mu dali na neho číslo. Neskôr volali synovi, ktorý jej uviedol, že sedí v policajnom aute, a berú ho do B. kvôli nejakej dopravnej nehode, pričom mal dobrú náladu. Na druhý deň boli u nich policajti a keď prišiel manžel z roboty, išiel s nimi do vinnej pivnice, kde sa našla nejaká zbraň, prilba a veci zo záložne. Neskôr k nim domov prišla vyšetrovatelka, chcela si pozrieť synovu izbu, čo jej manžel dovolil. Následne tam zbadali v skrini mikinu, na ktorú povedali, že to je tá, ktorú hľadajú. Manipulovali s ňou bez rukavíc, a následne od nich vypýtali sáčik na smeti, do čoho ju zabalili a zobrali preč. Keď bol neskôr zadržaný, videli na ňom zranenia kvôli čomu aj podali trestné oznámenie. Čo sa týka obhajcu, tak sa mu snažili zvoliť JUDr. Q., o čom manžel informoval vyšetrovatelku Y.. Zároveň poukázala aj na nezákonnosť prehliadky vinného domčeka. O tom, že si ich syn v deň keď bola lúpež v záložni E. požičal auto, nemala žiadnu vedomosť. O finančných problémoch svojho syna vedela, boli pôžičky, ktoré zaňho museli vyplatiť. Až neskôr zistili, že ich syn bol vydieraný a musel niekomu platiť peniaze a neskôr našli v jeho počítači aj výhražné lístočky, keď už bol vo väzbe o čom predtým nemali vedomosť.

Svedok U. L., otec obžalovaného na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol ku skutku 1/, že ich syn v noci z 12. na 13.10.2010 nemohol odísť z ich rodinného domu, pretože mali malých psov, ktorí pri každom pohybe štekali a teda signalizovali pohyb v dome, zároveň mali aj ťažké kovové dvvere, ktoré sú hlučné a nad nimi je signalizácia, ktorá cingá. Okrem toho ich syn mal v izbe jazvečika, ktorý by jeho neprítomnosť takisto signalizoval. Cez okno syn nevedel vyjsť, pretože pod ním je vjazd do garáže, je to vysoko a aby vedel odísť potreboval by tam rebrík. Okná sú hlučné a sú na nich aj rolety. K druhému skutku uviedol, že dňa 28.1.2011 videl o 5.00 hod. ráno svojho syna keď on odchádzal do roboty, pričom jeho syn v tom čase spal. Potom ho už videl iba okolo 18.30 hod. keď prišiel domov. Počas dňa si všimol, že ich rodinné auto zn. Peugeot modrej farby nebolo doma, pričom manželka mu uviedla, že ich syn s ním ráno išiel do B. pracovať na P. E.. V ostatných veciach vypovedal zhodne ako jeho manželka. Čo sa týka kľúčov od vinného domčeka, uviedol, že jeden zväzok mala ich rodina, pričom väčšinou sa nachádzali v traktore a občas boli aj v garáži na vešiaku na kľúče.

Svedkyňa D. L., sestra obžalovaného uviedla, že dňa 28.1. ráno išla na prax, stretla sa so svojim bratom, ktorý mal oblečené rifle, hnedý sveter a čierny kabát. Volala mu približne okolo 16.40 hod. či pre ňu nevie prísť, pričom z jeho hlasu nebolo počuť, že je nervózny, takisto aj keď prišiel domov správne sa normálne a večer išiel von s kamarátmi do reštaurácie. Ďalej sa ku skutku vyjadriť nevedela a v ostatných podrobnostiach ohľadne priebehu toho čo sa u nich dialo potom ako bol jej brat zadržaný vypovedala takmer zhodne ako jej rodičia.

Svedkyňa L. B. ohľadne vlámania do domu pána K. uviedla, že v tom čase pracovala u nich v dielni, ktorá bola za ich rodinným domom, pričom k nim prišla o 5.00 hod. ráno, ale nič podozrivé si nevšimla. Zo strany odkiaľ prichádzala k rodinnému domu nedá sa vidieť na garážovú bránu, cez ktorú sa páchatel

pravdepodobne dostal do domu. O tom, že sa v rodinnom dome niečo odohralo, sa až následne dozvedela od K.. O tom, že pani K. bola odcestovaná v N. vedelo viacej obyvateľov z obce, a takisto aj o tom, že pán K. starší zvykol chodiť na samotu, vedelo viacej ľudí.

Svedkyňa J. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala takmer zhodne ako svedkyňa L. B., pretože aj ona bola zamestnaná v dielni rodiny K.. Takisto si ráno nič nevšimla.

Svedkyňa J. P. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že takisto bola zamestnankyňa v dielni rodiny K., a vypovedala zhodne ako jej predchádzajúce dve kolegyne. Takisto pritom ako vstupovala na pozemok, garážovú bránu nevidela, pretože vo výhľade bol vianočný strom.

Svedkyňa B. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že takisto bola zamestnaná v dielni K., nič nezvyčajné si nevšimla, a vypovedala zhodne ako predchádzajúce kolegyne.

Svedok F. K., mladší ku skutku v bode 1/ uviedol, že dňa 13.10.2010 prišiel do domu svojich rodičov v raňajších hodinách, a všimol si vnútri, že niektoré dvere sú otvorené. Následne v garáži zistil, že jedno sklo na garážovej bráne je vylomené. Následne zavolať otca, ktorý zavolať policii. Zistili, že im chýbajú dve zbrane, a to poľovná a jedna krátka zbraň zn. Taurus, ktoré sa nachádzali v garážovej skrini, ale zvlášť uzamknuté neboli. Boli to zbrane jeho otca. Ohľadne obžalovaného uviedol, že ten mal vedomosť o tom, že kde mali uložené zbrane, pretože raz keď prišiel domov z poľovačky, obžalovaný videl kam si zbraň ukladá. V predchádzajúci deň bol dokonca v priebehu dňa viackrát s obžalovaným v inkriminovanej garáži. O tom, že on a jeho rodičia nemajú byť v dome okrem iných vedel aj obžalovaný. Iné cennosti z nehnuteľnosti neboli odcudzené. Potvrdil tú skutočnosť, že obžalovaný u nich zvykol vypomáhať a zároveň, že sa aj spolu kamarátili v jednej partii. Zvykol sa stať také, že požičal menšie čiastky peňazí obžalovanému.

Svedok D. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného V. L. nepozná a nevie vôbec prečo bol v predmetnej trestnej veci predvolaný. Pozná iba F. K. mladšieho, ktorý od neho zvykol kupovať jačmeň, kukuricu. Ku skutkom sa vyjadriť nevedel.

Svedok D. W., strýko obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 21.1.2011 ráno išiel k svokre F. D., ktorá mu uviedla, že ráno tam bol obžalovaný s policajtmí, ktorí sa jej mali vyhrážať, aby ich pustila do vinnej pivnice, pretože ak nie, tak môžu rozkopnúť dvere. Následne išiel do tej pivnice, predtým sa zastavili u rodičov obžalovaného pre kľúč od tej pivnice. Spolu so svokrou otvorili pivnicu. Následne mu vo vínnom domčeku ukázal policajt zbraň, ktorú on vybral zo skrine a položil na stôl, pričom rukavice nemal. Pri predložení fotodokumentácie uviedol, že zbraň bola nájdená ináč ako je na fotodokumentácii. V hajloku boli nájdené aj predmety zo žltého kovu, na ktorých boli štítky. Počas toho ako sa našla pištoľ, miska so žltým kovom a prilba, tam ešte nebol prítomný U. L., a takisto ani I. T..

Svedkyňa B. W. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že dňa 28.1.2011 pracovala v dennej službe v zariadení N., pričom obžalovaného nepozná a ani ho tam v uvedený deň nestretla. Ak by bol vošiel, určite by o tom mala vedomosť a takisto uviedla, že nemohol byť v počítačovej miestnosti, pretože kľúče od nej nikomu nedávajú.

Svedok B. U. uviedol, že v čase spáchania skutku, a to lúpeže v záložní pracoval ako informatik na E. P., a že obžalovaný určite nemohol vykonávať žiadnu prácu súvisiacu s počítačmi, pretože mali na to externé firmy a v tom období nemali ani žiadne voľné miesto pre uchádzača na post informatika.

Svedok T. W. uviedol, že pracoval ako vedúci predajne F. P. v B. a obžalovaný bol jeho zamestnanec v roku 2009, pracovný pomer obžalovaného skončil, pretože sa rušila prevádzka. Ako s kolegom s ním bol spokojný, nepobadal, že by mal nejaké finančné problémy, že by bol výbušnej povahy, alebo že by ho tam navštevovali nejaké iné podozrivé osoby.

Svedok I. T. T. ku skutkom sa vyjadriť nevedel, a čo sa týkalo prehliadky vínného domčeku vo P. U. uviedol, že už si na tú prehliadku nepamätá, všetko čo podpísal bolo tak. Zároveň uviedol, že keď sa našla zbraň, nebol vnútri, pretože sa tam nezmestil.

Svedok L. C. uviedol, že obžalovaného nepozná, videl ho prvýkrát na polícii, kde medzi ním a obžalovaným bola vykonaná konfrontácia a následne na súde. Ku skutkom sa vyjadriť nevedel. Nechápal prečo obžalovaný označuje jeho, že sa mal dopustiť skutkov kladených obžalovanému za vinu, následne bola vykonaná konfrontácia medzi obžalovaným a svedkom, ktorá nevedla k žiadnemu výsledku, pretože obidvaja zotrvali na svojich tvrdeniach.

Boli vypočutí svedkovia - kamaráti obžalovaného, a to P. T., I.. A. S., D. F., Y. B., Q. Q., U. M., ktorí sa ku skutkom nevedeli vyjadriť a viac menej všetci zhodne uviedli, že obžalovaný bol ich kamarát, boli v jednej partii, pričom na ňom nepobadali, že by mal nejaké osobné, resp. finančné problémy. Vždy bol nápomocný, priateľský, dobrosrdečný, nezaujímal sa o zbrane a nebol výbušnej povahy. O občasnom hraní na hracích automatoch mali vedomosť, a zároveň aj niektorí z nich potvrdili, že sa vedel nepozorovane dostať von z rodičovského domu.

S poukazom na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR boli predsedom senátu zabezpečené rozhodnutia o oslobodení od povinnosti mlčanlivosti v súlade s ust. § 80 ods. 3 zák. 171/1993 Zb. zákonov o Policajnom zbore príslušníkov PZ, ktorí boli vypočutí v predmetnej veci.

Svedkyňa L.. J. Y., D. U., D. M., D. A., D. Y., C. P., L.. J. P., A. B., S. F., J. P., F. Q. - príslušníci PZ, ktorí v predmetnej veci vykonávali úkony počas vyšetrovania prípravného konania a boli vypočutí na hlavnom pojednávaní sa s poukazom na plynutie času vyjadriť nevedeli a zároveň všetci zhodne uviedli, že všetky úkony v rámci prípravného konania boli vykonané zákonným spôsobom a pri jednotlivých otázkach odkazovali, či už na zápisnice, úradné záznamy a ostatné listinné dôkazy, ktoré boli zabezpečené. Pri všetkých svojich úkonoch postupovali v zmysle svojho najlepšieho svedomia a vedomia. Súd s poukazom na tú skutočnosť, že ich predchádzajúce výpovede boli vykonané nezákonným spôsobom (nebolo zabezpečené ich zbavenie mlčanlivosti) súd nemohol čítať ich výpovede na odstraňovanie prípadných rozporov.

Na základe ustanovenia § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný znalecký posudok na čl. 103 až 111 Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava, z odboru kriminalistickej identifikácie, z ktorého vyplýva, že zbraň, ktorá bola nájdená vo viničnom domčeku bol revolver brazílskej výroby značky Taurus model 669, kalibru 357 Magnum, výrobného čísla KE446573. Zbraň bola vybavená nábojovým palcom so 6 nábojovými komorami a je určená na vystreľovanie nábojov so stredovým nábojom kalibru 357 Magnum. Zbraň je v predloženom stave streľby schopná obvyklým spôsobom, čo bolo overené aj skúšobnou streľbou. Vykonaným výterom hlavne na tampón vaty vizuálnou metódou pod mikroskopom boli zistené stopy povýstreľových splodín, čo svedčí o tom, že zo zbrane bolo strieľané. Na určenie poslednej doby streľby metóda vyvinutá ešte nebola. Ide o zbraň kategórie B podľa odseku 2 § 5 odsek 1 písmeno a/ č. 190/2003 Z.z. podlieha povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti. Pokiaľ ide o nájdenú nábojnicu, táto bola jednoznačne vystrelená z revolveru značky Taurus model 669, kaliber 357 Magnum, výrobné číslo KE446573. V predloženej zbrani bolo 5 kusov nábojov so stredovým zápalom. Skúšobnou streľbou bolo overené, že boli streľby schopné.

Znalec JUDr. T. A. na hlavnom pojednávaní predniesol závery znaleckého posudku na čl.112 až 114 Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru kriminalistickej identifikácie Bratislava, z ktorých vyplýva, že z predloženého revolvera značky Taurus, ako aj z označenej nábojnice číslom 1A bolo potrebné zaistiť daktyloskopické stopy, na týchto vecných stopách však neboli zviditeľnené a zaistené upotrebitelné, ani čiastočne upotrebitelné daktyloskopické stopy. K zaisteniu vecných stôp sa nevedel vyjadriť, pretože sa netýkajú jeho znaleckej činnosti. K tomu, že prečo sa na zbrani a na vecných stopách nenachádzali stopy, resp. či boli predmety poutierané sa nevedel vyjadriť.

Znalkyňa npor. Ing. S. C. na hlavnom pojednávaní predniesla závery znaleckého posudku na čl.115 až 118 Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru kriminalistickej identifikácie Bratislava, z ktorých bolo zistené, že úlohou expertízneho ústavu bolo izolovať DNA zo zbrane, ako aj z nábojnice. Analýza DNA nebola úspešná na stopách číslo 1B, 1D, 1E a 1F. Preto nebolo možné vykonať požadované porovnanie s bukálnymi výtermi zaistenými od D. W. a V. L.. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že biologický materiál zaistený zo stopy číslo 1, a to revolver, pochádza najmenej od 3 osôb, z ktorých minimálne 1 je mužského pohlavia, pričom získaný DNA profil je pre individuálnu identifikáciu nepoužiteľný. Rovnaký výsledok DNA analýzy je aj zo stopy číslo 1C, a to z nábojnice. Zároveň na hlavnom pojednávaní uviedla, že to, že sa tam nenachádzali upotrebitelné stopy schopné identifikácie,

na to môže vplyvať viacej faktorov a to napríklad to, že niektorý jedinec sa potí viac iný menej. Ak s predmetom manipulovalo viacej osôb a posledná osoba by vylučovala veľa DNA, a táto mohla prekryť ostatné, a vtedy by sa táto osoba dala identifikovať, čo sa v danom prípade nestalo.

Znalec npráp. I.. D. F. sa na hlavnom pojednávaní odvolal na závery znaleckého posudku, preto v zmysle ustanovenia § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz Bratislava, z ktorého vyplýva, že na špeciálnom terčíku so stopami zaistenými z dolnej časti pravého rukáva mikiny sivej farby značky Reserved nebola zistená prítomnosť povýstreľových splodín. Na špeciálnom terčíku so stopami zaistenými z dolnej časti ľavého rukáva mikiny sivej farby značky Reserved od osoby V. L. bola zistená prítomnosť deviatich častíc povýstreľových splodín obsahujúcich olovo, bárium, antimon a cín, ďalej bolo na tomto terčíku zistená prítomnosť veľkého počtu častí olova, ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou sa pochádzajú z materiálu strely a prítomnosť veľkého počtu častíc obsahujúcich meď a zinok, ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou pochádzajú z materiálu nábojnice. Chemické zloženie povýstreľových splodín detegovaných na špeciálnom terčíku so stopami zaistenými z ľavého rukáva mikiny sivej farby značky Reserved od V. L. je v zhode s chemickým zložením povýstreľových splodín zistených na špeciálnych terčíkoch so stopami hlavne predloženého revolvera. Ďalej znalec vysvetlil z praxe, že stávajú sa aj také situácie, ktoré nie sú zatiaľ exaktne vysvetlené, že napriek tomu, že sa strieľalo zo zbrane, ktorá bola v pravej ruke mohli sa povýstreľové splodiny nachádzať výlučne na ľavej ruke. Možno, že to bolo tým, že sa medzi zbraň a pravú ruku, dostala ľavá ruka.

Znalkyňa Mgr. L. X. sa na hlavnom pojednávaní odvolala na závery znaleckého posudku, preto v zmysle ustanovenia § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný jej posudok, v ktorom uviedla, že patologické hráčstvo je závislosť, potvrdenie tejto diagnózy je postavené na objektívnych informáciách okolia a samotnej výpovede daného jedinca. Pokiaľ ide o obžalovaného, dospela ku konštatovaniu podozrenia, nie k jednoznačnému potvrdeniu gamblingu. V znaleckom posudku konštatovala, že hrubo agresívne črty nepatria k dominantným kľúčovým osobnostným komponentom obžalovaného. Nie je teda u neho predpoklad provokovania a promptného uplatňovania fyzickej sily a moci. Prípadné agresívne prejavy sú skôr očakávateľné v afektívne náročných situáciách vzhľadom na ukazovatele tzv. reakcií typu prudkého, náhleho, impulzívneho konania v záťaži, ktoré majú charakter prekvapivých momentov. Nejedná sa však o osobnosť s typicky agresívnym správaním. Čo sa týka osobnostnej výbavy konkrétne u obžalovaného v smere položenej otázky je pozitívnym snáď iba črta nezdržanlivosti a pohotovosti k rýchlemu uspokojovaniu vlastných potrieb. V základe je jeho správanie konvenčné, rešpektujúce pravidlá spoločnosti.

Súd v prejednávanej veci vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadou trestného konania podľa a § 2 odsek 12 Trestného zákona, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo, v ich súhrne a v súlade so zásadami logického myslenia a uvažovania, dospel k záveru, že skutky v bode 1/ a v bode 2/ tak ako sú opísané v obžalobe Okresnej prokuratúry Komárno sa stali a spáchal ich obžalovaný.

Súd prekvalifikoval skutok v bode 1/, a to prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na prečin krádeže v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v znení zákona č. 214/2019 (čin spáchal vlámaním), pretože to bolo pre páchatela priaznivejšie. Ak by tak neurobil, súd podľa starej právnej úpravy by musel skutok posúdiť v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenia § 138 písm. e/ Tr. zák., že skutok spáchal vlámaním, čím by porušil právne závery dovolacieho a odvolacieho súdu.

Na základe vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a takisto aj v konaní pred súdom bolo jednoznačne preukázané, že skutky, ktoré sú opísané v rozhodnutí sa stali, spáchal ich obžalovaný a tieto skutky naplňajú všetky znaky skutkovej podstaty v bode 1/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v znení zákona č. 214/2019 Z.z. a to takým spôsobom, že sa dopustil krádeže vlámaním čiastočne v jednočinnom súbehu s prečinom a zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný sebe zadovážil a držal bez povolenia strelivo z rodinného domu K. a podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. sebe zadovážil a držal zbraň a v bode 2/ zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., a to tým spôsobom, že použil hrozbu násillia voči poškodenej L. A. v úmysle zmocniť sa cenností v záložni Unitra a spáchal skutok so zbraňou.

Čo sa týka výpovede samotného obžalovaného súd ju vyhodnotil ako jeho právo brániť sa spôsobom aký uzná za vhodné a jeho snahu vyvinúť sa z trestnej činnosti, ktorá je mu kladená za vinu. Skutočnosť, že nie on sa mal nachádzať v záložni v čase lúpeže bola vyvrátená podrobnou a detailnou výpoveďou samotnej poškodenej L. A., ktorá ho detailne opísala či už jeho výzor ale aj mikinu, ktorá bola zaistená v jeho rodičovskom dome na ktorej sa nachádzali povýstrelové splodiny (napriek času, ktorý od spáchania skutku uplynul a tú skutočnosť, že sa u nej jednalo o veľmi traumatizujúci zážitok) a vedela, že ho už v záložni pred tým videla, čo samotný obžalovaný aj potvrdil. Súd tu poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa zúčastnil viacerých hlavných pojednávaní, ale na hlavnom pojednávaní, na ktorom mala vypovedať poškodená a svedok A. Q. sa nezúčastnil, čo zároveň súd berie samozrejme ako legitímne právo obžalovaného. Takisto bol usvedčovaný aj svedeckou výpoveďou A. Q., ktorý bol na mieste činu lúpeže v záložni a stál zoči voči páchatelovi a označil ním práve obžalovaného. Obidvaja očití svedkovia vylúčili s poukazom na fyziognomické proporcie L. C., že práve on by mohol byť osoba, ktorá lúpež spáchala. Takisto nelogické sa súdu javilo aj to ako sa obžalovaný snažil najskôr zabezpečiť svoje alibi tým, že bol pracovať v P. Univerzite a následne keď táto jeho obrana bola vyvrátená presvedčivými dôkazmi svoju výpoveď zmenil v tom smere, že on mal byť iba vodičom osoby, ktorá lúpež spáchala a táto osoba mala byť práve L. C.. Takisto nelogické bolo aj to prečo by si obžalovaný požičal motorové vozidlo značky Octavia na jeden deň, za účelom nejakého výletu ak večer uvedené auto nechal si pristaviť pred reštauráciu, na žiadnom výlete so žiadnym svedkom nebol dohodnutý. Takisto obžalovaný nevedel relevantne a uveriteľne vysvetliť tú skutočnosť, ako mohla byť pri lúpeži v záložni použitá zbraň rodiny K., ktorá bola následne nájdená vo vínnom domčeku, ktorý patril jeho rodine. Takisto súd poukazuje aj na povýstrelové splodiny, ktoré boli nájdené na mikine, ktorú podrobne opísala poškodená L. A., svedok Q., a táto mikina sa našla v izbe práve obžalovaného. Znalec takisto logicky vysvetlil, že aj napriek tomu, že obžalovaný je pravák a malo sa strieľať pravdepodobne z pravej ruky, môžu sa povýstrelové splodiny nachádzať iba na ľavej ruke, resp. rukáve. Uvedené priame a nepriame dôkazy vo svojom súhrne dávajú logickú reťaz toho, že skutok sa stal ako je uvedený v rozhodnutí. Čo sa týka krádeže zbraní v rodinnom dome K., obžalovaný mal jednak prehľad ich pivničných priestorov, vedel, že sa tam nachádzajú zbrane a zároveň mal čerstvé informácie o pohybe osôb rodiny K., že v uvedenú noc sa v ich rodinnom dome nebude nikto nachádzať. To, že neboli na mieste zaistené stopy, ktoré by jednoznačne stotožnili obžalovaného ako páchatel'a neznamená to, že sa uvedeného skutku neodpustil. To, že sa nepozorovane vedel dostať večer alebo v noci z rodinného domu jeho rodičov bolo potvrdené jeho najbližšími kamarátmi, ktorí v rozhodnom období sa s ním stýkali. Svedecké výpovede zamestnankýň, ktoré pracovali v dielni rodiny K. sa ku skutku nevedeli vyjadriť. To, že okrem obžalovaného vedel tú skutočnosť, že manželka K. staršieho a pán K. starší neboli doma v deň keď sa uskutočnila krádež zbraní aj niekto iný, neznamená, že uvedenú krádež nespáchal obžalovaný. Taký prehľad aký mal o rodine K., či už rozložení domu, skrine, kde sa mali nachádzať zbrane, resp. o ich zvyklostiach a to, že v inkriminovaný deň sa v dome nenachádzal nikto, mal iba obžalovaný. Všetky dôkazy, ktoré boli zabezpečené v priebehu vyšetrovania a súd pri uznaní viny obžalovaného vychádzal, boli zabezpečené zákonným spôsobom.

Ohľadne výpovede matky, otca a sestry obžalovaného, súd uvádza, že tí sa ku skutkom nevedeli vyjadriť, samozrejme preto, lebo sa nenachádzali v čase páchania skutkov na mieste činu, ale napriek plynutiu značného času od spáchania skutkov, vedeli veľmi detailne opísať všetky skutočnosti, ktoré sa v uvedené dni stali. Súd poukazuje najmä na oblečenie obžalovaného v deň, keď sa stala lúpež v záložni E.. Pri ich opätovných výpovediach oproti výpovediam z prípravného konania, už zľahčovali, resp. redukovali tú skutočnosť, že syn mal problémy s hracími automatmi a všetky jeho problémy zdôvodnili tou skutočnosťou, že bol zo strany tretej osoby vydiaraný nejakým spôsobom. Súd uvedené výpovede hodnotil aj z hľadiska toho, že obžalovaný je ich blízky rodinný príslušník, či už syn alebo brat. To, že sa obžalovaný správal normálne, nereagoval na správy ohľadne lúpeže v televíznom prijímači, do telefónu nejavil znaky nervozity zákonite neznamená, že sa nedopustil uvedených trestných činov. Tu súd poukazuje aj na intelligenčný koeficient obžalovaného s poukazom na závery znaleckého posudku na globálnu intelektovú úroveň, ktorá sa nachádza v pásme populačného priemeru, s diskretnou, forenzne nevýznamnou diskrepanciou medzi verbálnymi a performačnými zložkami. Bolo dokázané, že obžalovaný nehovoril vždy rodine pravdu, jednak ohľadom hracích automatov, výhražných lístkov, toho, že si nepožičal auto, to že išiel do B. na P. E.. Zároveň, že sa vedel nepozorovane dostať von z domu aby sa mohol ísť zabávať so svojimi kamarátmi a jeho rodina v jeho správaní nepobadala, že by im klamal, resp. mal nejaký iný problém. Z výpovedí jeho kamarátov v rámci skutkov sa nepodarilo zistiť nič relevantné, vedeli iba potvrdiť to, že obžalovaný bol miernej povahy, nebol konfliktný typ, bol nápomocný v rodine a so zbraňami nenarábal pred nimi resp. o nich nikdy nehovoril. Ak sa človek

dostane do krízovej situácie ako napríklad, že nemá finančné prostriedky, ktoré potrebuje, či už na svoju obživu alebo splatenie dlhov, môže konať skratovo, neuvážene a jeho okolie nemusí postrehnúť, že obžalovaný má nejaký súkromný problém. V danom prípade konanie obžalovaného súd vyhodnotil ako skratové a neuvážené.

Čo sa týka výhražných lístkov (napriek snahe OČTK a súdu o zistenie pisateľa), ktoré boli zabezpečené v predmetnej trestnej veci, súd poukazuje na tú skutočnosť, že uvedené lístky boli predložené po dlhšom časovom období, keď už obžalovaný bol vo väzbe, pričom verzia, že mal byť vydieraný bola orgánom činným v trestnom konaní predstretá so značným omeškaním, preto ju súd bral ako jeho obhajobu.

Súd nečítal na hlavnom pojednávaní zápisnice o výpovedi obžalovaného V. L. z prípravného konania (porušené právo na obhajobu), a všetkých príslušníkov Policajného zboru (nezabezpečenie zbavenia mlčanlivosti), ktorý vypovedali na hlavnom pojednávaní s poukazom na právny názor vyjadrení v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a takisto aj rozhodnutí Krajského súdu v Nitre.

Boli odmietnuté návrhy obhajoby na vykonanie dôkazov, a to: pripojiť rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/80/2018, sp. zn. 1T/14/2015, pretože to neboli dôkazy získané podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu, pretože sa týkajú iných trestných vecí (§ 119 ods. 2 Tr. por.). Bol odmietnutý takisto aj návrh na výsluch svedka A. Q., Y. C., R. R., C. Q. U., vyšetrovací pokus v záložni E., vypracovanie znaleckého posudku z odboru psychológia za účelom posúdenia vierohodnosti výpovede svedka L. C., zabezpečiť kamerový záznam z čerpacej stanice P., opätovný písomznalecký posudok, rozsah dosahu vykryvača Orange, opätovné rekognície obžalovaného s poškodenou A. a Q., zistenie kde sa nachádza jeden náboj zaistený na mieste nálezu, pretože sa jednalo o okolnosti nepodstatné pre rozhodnutie veci samej.

Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, od zamestnávateľov je hodnotený kladne a takisto bol hodnotený kladne aj z výkonu väzby a výkonu trestu, ktoré vykonal v predmetnej veci.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, čas kedy bol čin spáchaný, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho doterajší bezúhonný život, jeho pomery a možnosť jeho nápravy aj s poukazom na jeho správanie po prepustení z výkonu väzby.

Pri právnom posúdení žalovaného skutku v bode 1/ ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bola trestná sadzba v rozmedzí 0 (nula) rokov až 2 (dva) roky čiastočne v jednočinnom súbehu s prečinom a zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. bola v rozmedzí 1 (jeden) rok až 5 (päť) rokov a podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. v rozmedzí 3 (tri) roky až 8 (osem) rokov. Čo sa týka skutku v bode 2/ pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bola trestná sadzba v rozmedzí 7 (sedem) až 12 (dvanásť) rokov. U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to, že pred spáchaním skutkov viedol riadny život v zmysle ustanovenia § 36 písm. j/ Tr. zák. a takisto aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v predmetnej veci. Bola zistená jedna priťažujúca okolnosť a to tá, že obžalovaný spáchal viacej trestných činov v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zák. S poukazom na rovinu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd aplikoval iba ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. Súd v danej veci aplikoval aj ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. a ukladal obžalovanému úhrnný trest, pretože sa jednalo o viacej úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden bol zločinom zvyšoval hornú hranicu najprísnejšie trestnej sadzby o jednu tretinu, tým trestná sadzba podľa ktorej sa ukladal trest bola v rozmedzí 7 (sedem) rokov až 13 (trinásť) rokov a 8 (osem) mesiacov. S poukazom na čas, ktorý uplynul od spáchania prvého skutku dňa 13.10.2010 do rozhodovania súdu prvého stupňa už uplynulo viac ako 9 rokov a 2 mesiace, tu súd poukazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá sa zaoberala uvedenou problematikou, pretože orgány činné v trestnom konaní a súd nevedeli trestnú vec právoplatne skončiť súd aplikoval ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. a mimoriadne znižoval dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom obmedzenie v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia bolo, že súd nemohol ukladať trest odňatia slobody kratší ako dva roky. Obžalovaný bol v predmetnej veci najskôr vo väzbe, potom neskôr po pôvodnom právoplatnom rozhodnutí vo výkone trestu odňatia slobody a následne zase vo väzbe, kde celkovo strávil viac ako 22 mesiacov. Pri určení druhu a následne konkrétnej výmery trestu vychádzajúc zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a za použitia okrem iných aj ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s prihliadnutím aj na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, na spôsob spáchania činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy,

keď súd dospel k záveru, že takýto trest bude spôsobilý na dosiahnutie svojho účelu, teda zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným, zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu a k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradí iných od páchania trestných činov a zároveň vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného považoval podmienený trest vo výmere 3 rokov s probačným dohľadom a určením maximálnej dĺžky skúšobnej doby vo výmere 5 rokov za dostatočný a spravodlivý. Súd nepodmienečný trest považoval v danom štádiu za neefektívny, pretože osobná sloboda obžalovaného bola obmedzená a od posledného prepustenia obžalovaný vedie riadny a usporiadaný život, zaradil sa riadne do spoločnosti a výkon nepodmienečného trestu by podľa názoru súdu v danom štádiu bol kontra-produktívny. Už samotný výkon väzby a trestu bol pre obžalovaného dostatočne prevýchovný.

S poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný sa s najväčšou pravdepodobnosťou uvedených skutkov dopustil, pretože mal v tom čase problémy s hazardnými hrami a z toho plynúce finančné problémy, súd mu uložil aj obmedzenie v zákaze účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávk počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, aby súd predišiel tomu, že obžalovaný sa dostane zase vďaka hore uvedenému do zlej finančnej situácie, ktorá by ho mohla pohnúť k tomu aby sa dostal do rozkolu s Trestným zákonom. Čo sa týka povinnosti zamestnať sa, súd uvedené nepovažoval potrebné uložiť, pretože po poslednom prepustení je stabilne zamestnaný a je hodnotený kladne od svojho terajšieho zamestnávateľa.

Poškodená L. A. sa za situácie lúpeže v záložni kde pracovala zachovala hrdinsky a riskovala svoj život aby ochránila majetok svojho zamestnávateľa, súd považoval za adekvátne minimálne to, aby sa jej obžalovaný ospravedlnil, preto mu uložil uvedenú povinnosť.

Súd poškodených F. K. a spoločnosť E. s.r.o. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s ich nárokom na náhradu škody, ktoré si uplatnili riadne a včas odkázal na civilný proces, pretože uvedené výroky tohto obsahu boli vykonané súdom I. stupňa v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 2T/96/2011 a neboli odvolaniami napadnuté v neprospech obžalovaného a s poukazom na závery Najvyššieho súdu, odvolacieho súdu a na zásadu zákazu zmeny k horšiemu nebol na to zákonný podklad ich meniť. Poškodená L. si neuplatnila nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Komárno a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré za obžalovaného podáva jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Z odvolania prokurátora musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.